

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 50.

Udgivet 30te December.

1899.

Lov

23 Decbr.

om Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabrikker m. v. af 23de Juli 1894.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vittetligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 7de December dette Aar, saalydende:

I.

Følgende Paragrafer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabrikker m. v. af 23de Juli 1894 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Alle Arbeidere og Betjente, der er sysselsatte ved:

1. Fabrikdrift og de Haandverks- og andre industrielle Virksomheder, der drives fabrikmæssig, eller ved hvilke der anvendes anden Drevkraft end menneskelig Muskelkraft eller benyttes Kjedler med Damptryk;
2. Bergverksdrift med derunder hørende Virksomheder, Drift af Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggeri o. L.;
3. Isbedrift;
4. Virksomheder, hvor exploderende eller let antændelige Stoffer fremstilles eller fagmæssig anvendes;
5. Bygning, Udstyr og Istandsettelse af Huse, Fartøier, Jernbaner, Veie, Broer, Havne, Kaier, Døkker, Dæmninger, Kanaler, Sluser o. lign., Kloak-, Gas- og Vandledningsarbejder samt Arbejde med Opsætning, Istandsettelse eller Nedtagning af elektriske Ledninger og Lynafledere;
6. Dæmper, Flodning og derunder hørende Virksomhed, Betjening af Dæmninger, Kanaler og Sluser, Jernbaner og Sporvejsdrift;

23 Decbr.

7. Indlastning og Oplosning af Varer, forsaavidt den ikke udføres ved Skibsmandskab, samt Arbejde paa Tomter og Hugstpladse samt ved Pakhuse og Lagere med dertil hørende Varetransport;
8. Dykker- og dermed forbundet Bergningsarbejde;
9. Storstensfeining samt Redning og Slutning i Ildbrandstilfælde,

skal, uanset om Sysselsættelsen varer kort eller længe, være forsikrede efter denne Lovs Bestemmelser mod Følgerne af Ulykker, der maatte tilstøde dem i Bedriften, naar Arbejdet enten

- a. udføres for en Næringsdrivende, hvis Bedrift omfatter saadan Syssel, eller
- b. foregaar for Statens eller en Kommunes Regning eller
- c. stjønnes at ville medtage mindst 30 Arbejdsdage og derhos mindst 300 Dagsverk.

Lige med Næringsdrivende efter Lit. a regnes Foreninger og Arbejdslag, hvis Formaal omfatter Udvøvelse af nogen af de ovenfor opregnede Virksomheder.

Hvorvidt et Anlæg eller en Virksomhed gaar ind under Loven, afgjøres i Tilfælde af Tvist af vedkommende Regeringsdepartement.

Foraavidt nogen under Loven indgaaende Virksomhed paa Grund af særlige Forhold ikke antages at medføre Fare for Ulykker for de ved samme Beskæftigede, kan den af Kongen fritages for Forsikringspligten.

Forsikring efter denne Lov bortfalder for Arbejdere i Statens eller en Kommunes Tjeneste, naar der, uden Udgift for dem, er tilfikt dem og deres Familie saadan Erstatning i Ulykkestilfælde, som af Kongen findes at svare til den ved nærværende Lov foreskrevne.

§ 13. Inddeling i Fareklasser samt Præmiesatserne fastsættes af Kongen og revideres af Stortinget hvert tredje Aar, første Gang i Aaret 1903 inden Juni Maanedes Udgang. Forandringer i Fareklasse-Inddelingen og Præmiesatserne kan af Kongen til enhver Tid foretages, dog saaledes, at saadanne Forandringer først kan gjøres gjældende fra Begyndelsen af det Kalenderaar, som følger efter det, i hvilket Forandringen er foretaget. Beslutning om Forandringer maa, hvor ikke Stortinget anderledes bestemmer, være behørigt bejendtgjort mindst 2 Maaneder, før den skal træde i Kraft.

Omfatter en Bedrift flere under forskellige Fareklasser opførte Virksomheder, kan Forsikringsindretningens Bestyrelse beregne Præmien særskilt for hver enkelt af disse, som den efter Forholdene finder at kunne holde tydelig ud fra de øvrige med Hensyn til Arbejdsstof og Regnskabsvæsen m. v., eller den kan for den hele Bedrift fastsætte en efter Omstændighederne afpasset Gjennemsnitspræmie. Forsikringsindretningens Afgjørelse kan indbringes for den i § 19 omhandlede Kommission.

§ 14. Enhver Indehaver af en Bedrift eller Virksomhed af 23 Decbr. nogen af de Arter, der omhandles i nærværende Lovs § 1, har — for ældre Bedrifters vedkommende inden 3 Maaneder for nærværende Lovs Ikrafttræden og for nye Bedrifter inden 8 Dage efter Bedriftens Paabegyndelse — at indgive en skriftlig Anmeldelse i to Exemplarer efter en af Forsikringsindretningen affattet Formular med alle de Oplysninger, som er nødvendige til Afgjørelse af, hvorvidt Bedriften er forsikringspligtig, samt til Bestemmelse af dens Fareklasse og Præmie. Anmeldelserne tilstilles vedkommende Tilsynsmand (§ 28), der snarest muligt har at indsende dem til Indretningens Bestyrelse.

Vedkommende Arbejdsgivere skal snarest muligt meddeles Underretning om, til hvilken Fareklasse deres Bedrifter af Forsikringsindretningens Bestyrelse er henførte, og med hvilken Tariffats Forsikringspræmien bliver at beregne. Denne Afgjørelse kan indaendes for den i § 19 omhandlede Kommission.

Ved enhver forsikringspligtig Virksomhed skal det ved en Plakat med tilstrækkelig store og tydelige Bogstaver være angivet, at Arbejderne er ulykkesforsikrede. Plakaten bliver ved Tilsynsmandens Foranstaltning at opslaa paa et hensigtsmæssigt og iøinesædende Sted.

Arbejderne anses forsikrede fra det Dødsfald, Loven er traadt i Kraft eller Bedriften er begyndt, hvad enten Anmeldelse har fundet Sted og Plakat er opslaaet eller ikke.

§ 16. Forsikringspræmierne indbetales inden 14 Dage efter hvert Fjerdingaars Begyndelse med saadanne Forskud, som af Forsikringsindretningens Bestyrelse bestemmes. Arbejdsgiveren skal være pligtig til at føre Lønningslister efter en af Forsikringsindretningen godkjendt Formular.

Endeligt Opgjør, ledsaget af de Opgaver, som Forsikringsindretningens Bestyrelse finder fornødne, skal være indsendt fra Arbejdsgiveren inden 2 Maaneder efter Kalenderaarets Udløb eller, forsaavidt Bedriften tidligere er ophørt, inden en Maaned efter, at dette er skeet. Samtidig indsendes mulig resterende Præmie. Forsikringsindretningen kan — om saa maatte findes hensigtsmæssigt — paa egen Haand istandbringe det fornødne Opgjør.

I dette Tilfælde, saavel som ogsaa naar Forsikringsindretningen ellers finder Grund til at forvisse sig om de afgivne Opgavers og Beregningers Rigtighed, kan den lade gennemgaa de Bedriftens vedkommende Regnskabsbøger og Lister, hvoraf de Forsikredes Antal og Lønninger kan erfares.

Resterende Forsikringspræmie har samme Prioritet som Skatter og kan inddrives ved Udpantning af Tilsynsmanden eller af de Tjenestemænd, til hvilke Afholdelse af Udpantninger i Almindelighed er henlagt.

§ 38. Arbejdsgivere, som ikke til rette Tid efterkommer de

23 Decbr. dem ifølge §§ 14, 15, 16 og 17 paahvilende Forpligtelser til at afgive Anmeldelser, føre Lønningslister, levere Opgjør og Beregninger eller indsende Regnskaber, eller som meddeler urigtige Opgaver om Tiden for en Bedrifts Paabegyndelse eller Afslutning, om Arbejderantal eller Lønninger, eller som foretager nogen Redfættelse eller noget Fradrag i Lønnen af Hensyn til Forsikringspræmien, straffes med Bøder, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Bestaafenhed indgaar under et strengere Straffebud.

Er paa Grund af urigtig Opgave for liden Præmie erlagt, bør Bøderne i Regelen ikke sættes lavere end det tredobbelte Beløb af det for libet betalte.

Regter en Arbeidsgiver efter ilagt Bod fremdeles at efterkomme sine Forpligtelser, kan han ilægges fornyet Bod, der ikke bør sættes til lavere Beløb end det dobbelte af den fidsit ilagte.

Bøderne tilfalder Forsikringsindretningen. Sager, der reiser sig af Overtrædelse af nærværende Lov, behandles som Politisager.

II.

Lov af 6te August 1897 indeholdende Forandringer i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere m. v. af 23de Juli 1894 ophæves.

III.

Nærværende Lov træder i Kraft strax.

Ihi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 23de December 1899.

Döcar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Kongelig Resolution

23 Decbr.

af 23de December.

I Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Afgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fures Herred, Hedemarkens Amt. under 23de August 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger, saalydende:

§ 1. Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger saasom Operaer, Balletter. Pantomimer, Skuespil og deslige samt Koncerter meddeles af Fogden (eller Politimesteren).

Tilladelse bør ikke nægtes, med mindre det kan befrygtes, at den vil blive benyttet paa en Maade, hvorved Orden eller Sædelighed udsættes for Krænkelser, og den kan tilbagekaldes, naar Forestillingens Art eller Vedkommendes Forhold forøvrigt findes at paakræve dette.

§ 2. Tilladelse til at give offentlige Forestillinger eller Forevisninger af andet Slags end i § 1 omhandlet, derunder indbefattet Kunstberidning, Kapløbning, magiske, ekvilibristiske og lignende Forestillinger, Menagerier. Panoramaer eller andre Severdigheder meddeles af Lensmanden. Tilladelsen kan naarsomhelst tilbagekaldes. Narusjel tillades ikke.

§ 3. De i §§ 1 og 2 omhandlede Tilladelser eller Bevilgninger knyttes altid til en bestemt Person.

Det gjøres altid til Betingelse, at Vedkommende skaffer Lokale, der har tilstrækkelig Ventilation og anses betryggende for Publikum med Hensyn til Udgange og forøvrigt for Tilfælde af pludselig Ildsvaade eller Panik. De derhen hørende Spørgsmaal afgjøres af Lensmanden, der ogsaa afgiver Bestemmelse om, hvormange Personer der kan indtages i Lokalet. I Tvivlstilfælde kan Lensmandens Bestemmelser herom undergives Fogdens (Politimesterens) Afgjørelse.

Det kan gjøres til Betingelse, at der i Lokalet tilveiebringes Brandslukningsredskaber i saadant Antal og af saadan Art, som Politiet bestemmer. Politiets Tjenestemænd anvises passende Pladse i saadant Antal, som af Politiet selv findes fornødent.

Foranlediges ved Politiets Tilstedeværelse til fornødent Tilsyn Rejsudgifter, udredes disse altid af vedkommende Forestillingsgiver eller Foreviser.

§ 4. De, som afholder Forestillinger eller Forevisninger af den i § 2 omhandlede Art, har efter Lensmandens nærmere Bestemmelse at udrede en Afgift til Herredskassen, stor fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00 for hver Forestilling eller Forevisning, eller for hver Dag, Forestillingen eller Forevisningen holdes. Ved ganske smaa

23 Decbr. Indtægter eller under særegne Omstændigheder kan Lensmanden ganske frakalde Afgiften.

Afgiften erlægges forstudsvis til Lensmanden, som ved Udløbet af hvert Halvaar tilstiller Herredskassereeren samme under behørig Forklaring.

23 Decbr.

Kongelig Resolution

af 23de December.

I Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Kjøbstaden Nisørs Kommunebestyrelse under 6te Oktober 1899 fattede Beslutning om nye almindelige Sundhedsforskrifter for Kjøbstaden, saalydende:

1ste Kapitel.

Om den offentlige Renlighed m. v.

§ 1. Alle inden Byens Grændser liggende offentlige og private Pladse, Gader, Veie, Brygger, Gaardsrum og Portrum samt Rendestene skulle holdes rene og frie for Stank.

Til Opnaaelse heraf har Kommunen mindst en Gang ugentlig, hver Tordag, samt foran de store Høitider at rengjøre sine Brygger og offentlige Pladse med tilhørende Rendestene. Enhver Huseier er paa samme Maade forpligtet til at feie sine Gaardsrum, private Brygger, Fortoug med Rendestene samt tilstødende Gade i dens halve Bredde. Hvor ubebygget Tomt støder til Gade, paa-ligger Gadefejningen Grundeieren.

Bortførelsen af Feiestarnet paa-ligger Byens Renovator.

§ 2. Ingen Slags Urenlighed, Feiestarn eller Affald fra Husboldningerne maa henkastes paa Gaardsplads, Gade, Wei, offentlig Plads eller ud i Bække, Damme eller i Havnen, men skal enten henbringes i Gjødsefvingen, hvor saadan findes, eller opsamles i tætte, med Laag forsynede Kasser, som Huseieren er pligtig at anskaffe og besørge tomt saa ofte, at ingen Overfyldning finder Sted.

Stinkende Affald fra Haandværks- eller Fabrikdrift skal bortføres fra Byen i tætte, lukkede Beholdere saa ofte, som Sundhedskommissionen for hver Bedrift finder paa-kraevet. Affald fra nævnte Bedrifter maa ikke opbrændes, naar deraf opstaar Stank.

Dplag af Klude, Ben, Fiskeaffald eller andre stinkende Substanfer maa ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse findes inden Byens Grændser.

2det Kapitel.

23 Decbr.

Om Afløbsvæsenet.

§ 3. Gader, offentlige Pladse samt Veie skal, efterhaanden som de dertil fornødne Midler bevilges, gives en haard Overflade, saaat Overbåndet har let og hurtigt Afløb.

Rendestene mellem Kjørebane og Fortoug skal stensættes. Rendestene og Grøfter skal ved Udmundning i Kloak være forsynet med Rister.

Gaardspladse med tilhørende Indfjørsler skal have et jævnt og haardt Overdække og helst være stensatte.

§ 4. Offentlig Plads og Gade skal, efterhaanden som de dertil fornødne Midler bevilges, forsynes med offentlig Kloakledning i saadan Udstrækning, at der ikke fra nogen Eiendoms Grændser bliver længer Afstand end 15 Meter.

Ud i offentlig Kloak maa ikke ledes Tarmudtømmelser og heller ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse stinkende Vædsler fra Fabrik og lignende Anlæg.

§ 5. Til Bortledning af Spildevand, Overvand og Grundvand er enhver Hus- eller Grundeier, fra hvis Eiendom ikke er større Afstand end 15 Meter til Søen eller offentlig Kloak, forpligtet til inden en af Sundhedskommissionen givet Frist at anlægge lukket Afløbsrende til en af disse Steder.

Enhver Huseier skal, indtil de offentlige Kloakledninger er udstrakt som i § 4 bestemt, og forsaavidt Kommunen ikke overtager, hvad der overstyder 15 Meter, være forpligtet til at henbringe sit Spildevand til nærmeste Kloaksum eller til Søen.

Stillestaaende Vand, Brønde paa Gaardspladse og under Huse skal, naar Sundhedskommissionen forlanger det, forsvarlig draineres eller tilkastes.

§ 6. Alle Kloakledninger, offentlige som private, skal anlægges i frostfri Dybde og forfærdiges af Sten, Rør af Støbejern eller glacerede Lerrør samt udmunde i passende Dybde under laveste Vandstand.

Ved nye Kloakers Anlæg under beboede Huse skal Kloakledningen forfærdiges af Sten i Cement eller glacerede Lerrør, sammenføjet med Cement.

§ 7. Alle Abninger paa Kloakledningerne inden Huset maa være lukkede paa saadan Maade, at Kloakluften ikke faar Anledning til at trænge ind.

Samtlige Kjøkken- og Gulvbadse samt Slug i Kældere og Ildhus skal til den Ende forsynes med Vandlaase, og alle Rumme, beliggende under Bygningen, maa være saaledes indrettede, at intet Kloakvand kan blive staaende i samme, samt lufttæt tildækkede.

§ 8. Det paaligger saavel det Offentlige som enhver Gaardeier, hver paa sit Omraade, at holde Kloakledningen og de paa

23. Decbr. samme anbragte Kensekumme og Vandlaase i forsvaerlig Stand og lade dem rengjøre mindst en Gang aarlig.

3die Kapitel.

Om Priveter, Kreaturstalde, Svinehus m. v.

§ 9.

- a. Til hver beboet Eiendom skal høre et Privet. Dette skal være inde-sluttet fra alle Sider med egne, tætte Vægge lige fra Grunden af. Det maa ikke anbringes under Beboelsesrum og saadant ikke anbringes over Privet.

Forsaavidt dette ikke bygges af $1\frac{1}{2}$ Stens Mur i Murbrug, skal det isoleres fra tilstødende Beboelsesrum ved et mindst 10 cm. bredt Mellemrum, hvor fri Luftcirkulation kan finde Sted. Det skal forsynes med tæt Dør og Vindu, der tillige kan tjene til Luftvevling.

Privethullerne skal forsynes med tætsluttende Laag.

Eftremmentbeholderen skal bestaa enten af en vandtæt cementeret Binge eller af fuldkommen tætte Plankesær eller Tønder, der anbringes paa et jevnt Underlag af ugjennembrængeligt Materiale, som Cement eller Sten i Cement. De for Tømningen nødvendige Døre eller Lemme maa være tætsluttende.

Fra Rummet for Beholderen skal føre et Trækrør af mindst 10 cm.s Diameter, indvendig Maal, op over Privetets Tag. Trækpiiben maa ikke udmunde under Vindu i beboet Hus eller Rum, hvori Næringsmidler opbevares, og forøvrigt ikke nærmere saadant end 1,5 Meter.

Vandhus, der af Sundhedskommissionen maatte tillades bygget med direkte Afløb i Søen, skal under Sæderne være forsynet med hele Vordvægge, der paa alle Sider rækker under laveste Vandstand.

Tømning af Vandhus maa foregaa saa ofte, at ingen Overfyldning finder Sted, og ellers naar Sundhedskommissionen maatte paahyde det.

Vortførelsen af Gjødelsen maa ske i tætte Beholdere og i Tidrummet 1ste Mai til 30te September fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen, den øvrige Del af Aaret fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen.

Sundhedskommissionen kan paahyde regelmæssig Strøning af Bingers og Priveters Indhold med Kalk, Torvmuld etc., naar Omstændighederne maatte paakræve det.

Ældre Priveter kan af Sundhedskommissionen kræves forandrede helt eller delvis i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelse, dog kun forsaavidt det kan ske uden betydelige

Ulemper, og Forandringen er paafrævet af Hensyn til den 23 Decbr. offentlige Hygiene.

b. Sundhedskommissionen kan paabyde Eier af Bygning, hvor en større Mængde Mennesker stadig færdes, at anbringe Urinsteder, saafremt der er Anledning til Vortledning af Urinen til Kloak.

c. Stald og Fjøs skal være lyse og luftige. De maa ikke anbringes i Vaaningshus eller i umiddelbar Forbindelse med samme. Gulvet skal ligge noget høiere end Gaardsrummets Overflade og være udført paa saadan Maade, at Fugtighed ikke kan trænge ned i Grunden, enten af tæt sammendrevne 3 Toms Planker eller af huggen Sten med Cementfugninger af Beton.

For Urinen skal indrettes tilstrækkeligt Afløb gennem en med Rist forsynet Rørledning til Kloak eller Søen eller den cementerede Binge.

Gjødseken skal opsamles i cementerede Binger eller tætte Kasser med tætsluttende Laag.

Vortførelsen skal ske i tætte Bogne og blot i Tiden fra Kl. 10 Aften til Kl. 7 Morgen.

d. Grisehus maa ikke ligge Beboelseshus, Brønd, Nabogrund eller offentlig Gade nærmere end 4 Meter. Det skal have cementeret Gulv og tætte Plankewægge samt daglig rengjøres.

Opbevaring af Grisemad maa alene ske i tætte og lukkede Kar, saa ingen generende Stank opstaar.

Hvor Rentlighedsforholdene i Fjøs, Stald eller Grisehus er utilfredsstillende, saaat betænkelige Følger for de Omboendes Sundhed efter Sundhedskommissionens Skøn deraf kan berygtes, har vedkommende Eier inden en passende Frist at træffe saadanne Forholdninger, som af Sundhedskommissionen bestemmes.

Vil eller kan ikke Eieren træffe disse Forholdninger, kan Brugen af Fjøsset, Stalden eller Grisehuset forbydes.

4de Kapitel.

Om sundhedsfarlige Næringsveje.

§ 10. Garverier, Limfabrikker, Slagterier, Fabrikker for Tilvirkning af Gjødningstoffer og andre Bedrifter, der kan blive skadelige for Sundheden eller forårsage Stank, maa ikke anlægges, forinden Sundhedskommissionens Betænkning er indhentet, og skal vedkommende Næringsdrivende være forpligtet til at rette sig efter de Bestemmelser, som Sundhedskommissionen til Fjernelse af stedfindende Misligheder maatte give.

Ved Spørgsmaal om Gjenopførelse af afbrændte Anlæg gælder samme Regler som for nye.

23 Decbr.

5te Kapitel.

Om Tilsyn med Handel med Næringsmidler m. v.

§ 11. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af Nærings- og Nøddelsesmidler, der er bedærvede eller under de forhaandenværende Omstændigheder anses skadelige for Sundheden, og foranstalte dem tilintetgjorte paa Eierenes Bekostning. Dette gjælder ogsaa andre Gjenstande, som holdes tilfals, og hvis Benyttelse kan blive farlig for Helbredet derved, at de indeholder giftige Bestanddele, f. Ex. Tapeter, Legetoi, Beklædningsgjenstande etc. De til Undersøgelsen nødvendige Prøver er Sælgeren pligtig at overlade.

Levnetsmidler, der kjendelig for Syn og Lugt er kommet i Forraadnelsestilstand, maa ikke sælges, selv om Sundhedskommissionen ikke har havt Anledning til at nedlægge Forbud derimod.

§ 12. Handel med og Tilberedelse af Madvarer maa kun foregaa i tilstrækkelig lyse, godt ventilerede lugt- og støvfrie Rum, der ikke benyttes til Sove- eller Beboelsesrum.

Udsalgssteder² for Kjød og Mælk skal have tæt Gulv og Tag såvel oliemalede Vægge.

Kjød maa ikke udhænges eller udstilles udenfor Udsalgsstederne.

Rum, der ikke tilfredsstiller ovennævnte Fordringer, eller som i sanitær Henseende frembyder andre Mangler, kan Sundhedskommissionen forbyde benyttet til nævnte Brug, saafremt de mislige Forhold ikke rettes.

§ 13. Sundhedskommissionen kan paabyde, at Kjød og Flæsk ikke maa sælges uden forud at have været undersøgt paa saadan Maade, som af Sundhedskommissionen bestemmes.

§ 14. Død Gift, der forhandles paa Byens Torv, maa ikke fyldes med det derværende Sovand, ei heller sælges dersteds uden fra et rent Underlag af Træ eller Sten.

§ 15. Optræder der paa Gaarde, hvorfra der leveres Mælk til Byen, smitsom Sygdom, kan Sundhedskommissionen forbyde, at Mælk fra saadanne Gaarde forhandles i Byen.

6te Kapitel.

Om Byggegrunde, Boliger m. m.

§ 16. Ved Udgravning til Bebyggelse skal Modjorden fjernes. Viser Grunden sig opfyldt med forraadnende og for Sundheden skadelige Stoffe, skal disse udgraves i fornøden Udstrækning eller anbringes et fuldstændigt Isoleringslag over hele Grunden.

§ 17. Intet Beboelsesrum maa lægges Fjeldvæg nærmere end 2 Meter, medmindre Fjeldvæggen affraaues til en Vinkel af 45°, og Lysaabning kan anbringes paa en fra Fjeldet vendende Væg.

§ 18. Sjønnes Bærelse, Arbejdsrum, Skole, Kirke eller 23 Decbr. andet Forsamlingsrum af Mangel paa Luft, Lys og Varme eller formedelt Fugtighed eller Urenslighed at være sundhedsfarlige, kan Sundhedskommissionen paalægge Vedkommende at rette de foresundne Mangler og forbyde Rummets Afbenyttelse, indtil dette er skeet.

Er en Beboelsesleilighed overfyldt, kan Sundhedskommissionen paabyde Indstrækning i Beboernes Antal. Som ønskelig Luftmængde i Soverum ansees 8 m.³ for Vogne og 5 m.³ for Børn.

§ 19. I ethvert Skole- og Arbejdsrum skal findes Spyttedaller. Forsaavidt Skolebørn, Lærere eller Arbejdere lider af stadig Ophostning, skal han have eget Spyttedrus eller Spyttedal, der daglig maa rengjøres.

7de Kapitel.

Om Forholdsregler ved epidemiske Sygdomme etc.

§ 20. Foruden den enhver Husbond efter Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 § 14 paahvilende Pligt til at anmeldte smitsom Sygdom har Hovedet for enhver Husstand særlig ved Udbrud af og under Epidemier Ansvar for Renlighedsstellet i sin Bolig.

§ 21. Enhver praktiserende Læge skal inden den 4de i hver Maaned til Sundhedskommissionen afgive en Opgave over de af ham i den forløbne Maaned iagttagne Tilfælde af epidemiske eller smitsomme Sygdomme efter et af Sundhedskommissionen affattet Schema. Ved Beslutning af Sundhedskommissionen kan det derhos paalægges de praktiserende Læger at indsende daglige Opgaver over de af dem iagttagne Tilfælde af Sygdomme, hvis Udbredelse det maa ansees af Bigtighed at kontrollere; men Tilfælde af Kolera, Kopper, exanthematisk Tyfus, Nervefeber, Difteri, Skarlagenfeber og Barselsfeber skal af den tilfaldte Læge strax anmeldes med Angivelse af de Syges Alder og Bolig.

§ 22. Ethvert alvorligt Sygdomstilfælde, der giver Anledning til Mistanke om at være frembragt ved Rydelsen af bedævede eller forfalskede Næringsmidler eller Benyttelse af Gjenstande, der indeholder giftige eller farlige Bestanddele, skal den behandlende Læge uopholdelig anmeldte for Sundhedskommissionen med Angivelse af den formodede Sygdomsaarsag og andre fornødne Oplysninger.

Det samme gælder om sanitære Misligheder, der antages at staa i Forbindelse med eller at kunne give Anledning til Sygdomme.

§ 23. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffer blandt Reisende i Hoteller, Logihuse og lignende, skal vedkommende Vært søge at skaffe sig fornøden Oplysning om, hvorvidt Sygdommen er af smitsom

23 Decbr. eller farlig Art, og isaafald uopholdelig underrette Sundhedskommissionen.

Signende Anmeldelse maa ske for hvert Fartoi, der ankommer paa Havnen med nogen Syg ombord, saafremt Sygdommen kan mistænkes for at være af smitsom Art.

Før Sygdommens Bestaafenhed er undersøgt, maa i saadanne Tilfælde den Syge ikke forlade Fartoiet.

Gang- og Sengklæder, der har været benyttet af nogen saadan Syg, maa ikke bringes iland uden Sundhedskommissionens Tilladelse.

§ 24. Lig af en udenfor Byen af smitsom Sygdom afdød maa ikke indbringes i Byen uden Sundhedskommissionens Tilladelse.

§ 25. Optraeder smitsom Sygdom i en Husstand, der driver Handel med Fødemidler, og Udsalgstødet er i samme Hus som den Syge, kan Sundhedskommissionen forbyde Handelsvirksomheden, hvis ikke den Syge bliver betryggende isoleret eller fjernet og Rummene desinficerede.

Under samme Forhold kan ogsaa Haandværksdrift, særlig saadan, hvorved Beflædningsgjenstande forarbejdes, midlertidig forbydes.

§ 26. Beboelsesrum med iværende Gjenstande samt Gang- og Sengklæder, der har været benyttet af Personer, der har lidt af eller er døde af smitsomme Sygdomme — deriblandt Tæring — maa ikke benyttes eller overlades andre til Brug eller Eiendom, forinden de er rensede paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen finder fyldestgørende.

§ 27. Om ethvert paa Byens Grund eller i dens Havn optrædende Dødsfald maa, forinden Begravelsen foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at afgive til Sognepresten og af denne at tilstille Sundhedskommissionen.

Har den Afdøde ikke benyttet Læge, bliver Liget at syne og Anmeldelsen at udfærdige af Bylægen.

§ 28. Hvor særegne Forholde maatte paakræve det, eller hvor Udgifterne skulde vise sig uforholdsmæssig store eller Bestemmelserne vanskelige at gennemføre, kan Sundhedskommissionen helt eller delvis fravige Forordningerne.

Kongelig Resolution

23 Decbr.

af 23de December.

§ Medhold af § 5 i Lov af 29de Juni 1894 om Forandringer i Lovgivningen om Haandværksdriften bestemmes, at den for Kjøbstederne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften kommer til Anvendelse i Ladestedet Farsund.

Kongelig Kundgjørelse

23 Decbr.

angaaende Arveafgift, Otteprocentsskat og Tiendevogsledning til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 24de November d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende Arveafgift, Otteprocentsskat og Tiendevogsledning til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901:

Fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 skal følgende Skatter og Afgifter erlægges til Statskassen:

a. Af al i bemeldte Tidrum faldende Arv, som enten efter Loven, Testamente eller Forening tilfalder andre end Arveladerens Egtfælle, Slegtninger i ret nedstigende Linie og Slegtninger i ret opstigende Linies første Led, erlægges:

1. Af Arv, som tilfalder Arveladerens Søstende eller disses Slegtninger i ret nedstigende Linie eller Arveladerens Egtfælles Slegtninger i ret nedstigende Linie, ret opstigende Linies første Led og første Sidelinie eller Egtfælle af Arveladerens Slegtninger i de samme Linier og Led — 6 pCt.
2. Af al anden Arv 8 pCt.

Det samme gjælder om Legater og Gaver, som tilfalder nogen ved Dødsfald, derunder indbefattet kontraktmæssige Gaver, der ikke er fuldbyrdede ved Giverens Død, alle Gaver, der gøres paa Dødsleiet eller i den sidste Maaned før Giverens Død, selv om de er fuldbyrdede, forinden denne indtræ-

23 Decbr.

der, samt alle Gaver, ved hvilke Giveren for sin Levetid ubetinget eller under visse Betingelser har forbeholdt sig Aa-
digheden over Gavens Gjenstand eller Retten til dens Af-
kastning.

Fra Afgiftspligten undtages:

1. Boer, hvis hele beholdne arvefaldne Formue er under Kr. 500,00.
2. Arvemidler, der som Arv efter Arveladerens Slegtning i ret opstigende Linie henstaar i udstiftet Bo hos dennes gjenlevende Egtefælle, forsaavidt de tilfalder Arveladerens Søskende eller disses Slegtninger i ret nedstigende Linie.
3. Arvemidler, der tilfalder Personer, som stod i Tyendeforhold til Arveladeren ved dennes Død, saafremt Arven ikke overstiger et Beløb af Kr. 500,00.

Forøvrigt følges Forstrifterne i den gjældende Lovgiv-
ning om Arveafgiften.

- b. Otteprocentfat af Kirker med deres Tiender, af Kongetiender, Leding og andre Fordebogsrettigheder — samt Tiendevogsleding efter de om disse Afgifter hidindtil gjældende Bestemmelser.

Dog bortfalder Otteprocentfatten af de omhandlede Afgifter, naar de er solgte til Afgiftsyderne selv.

Paa samme Maade bortfalder ogsaa Tiendevogsleding, forsaavidt den Leding, hvoraf samme svares, er afhændet til Yderne.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de December 1899.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Décar.

(L. S.)

D. Bleyr.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

23 Decbr.

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saasom Stortinget under 24de November d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901:

For Budgetterminen fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

§ 1.

A. Af Indtægt erlægges:

- a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;
- b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;
- c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;
- d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel af Tusend. Det ved Beregningen udfomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Øre delelige Beløb.

§ 2. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatfrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skatlægges enhver skattepligtig i det Skatedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignedes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlændinger.

- 23 Decbr. c. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.
- d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formues- og Indtægtskat til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Bysskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse til Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Wgtesfælle har at forsyge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsyge;

2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsyge;

3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsyge;

4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsyge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er den skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søskende og andre beslægtede og besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsyrges.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

23. Decbr.

Antagen Jndtægt.	Skatbar Jndtægt.			
	J 1ste Klasse.	J 2den Klasse.	J 3die Klasse.	J 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000,00	400,00	220,00	120,00	60,00
1 100,00	500,00	280,00	180,00	80,00
1 200,00	600,00	360,00	240,00	140,00
1 300,00	700,00	440,00	300,00	200,00
1 400,00	800,00	520,00	360,00	260,00
1 500,00	900,00	600,00	420,00	320,00
1 600,00	1 000,00	680,00	480,00	380,00
1 700,00	1 100,00	760,00	560,00	440,00
1 800,00	1 200,00	840,00	640,00	500,00
1 900,00	1 300,00	920,00	720,00	560,00
2 000,00	1 400,00	1 000,00	800,00	620,00
2 100,00	1 500,00	1 100,00	880,00	680,00
2 200,00	1 600,00	1 200,00	960,00	760,00
2 300,00	1 700,00	1 300,00	1 040,00	840,00
2 400,00	1 800,00	1 400,00	1 120,00	920,00
2 500,00	1 900,00	1 500,00	1 200,00	1 000,00
2 600,00	2 000,00	1 600,00	1 280,00	1 080,00
2 700,00	2 100,00	1 700,00	1 360,00	1 160,00
2 800,00	2 200,00	1 800,00	1 440,00	1 240,00
2 900,00	2 300,00	1 900,00	1 520,00	1 320,00
3 000,00	2 400,00	2 000,00	1 600,00	1 400,00
3 100,00	2 500,00	2 100,00	1 700,00	1 480,00
3 200,00	2 600,00	2 200,00	1 800,00	1 560,00
3 300,00	2 700,00	2 300,00	1 900,00	1 640,00
3 400,00	2 800,00	2 400,00	2 000,00	1 720,00
3 500,00	2 900,00	2 500,00	2 100,00	1 800,00
3 600,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00	1 880,00
3 700,00	3 100,00	2 700,00	2 300,00	1 960,00
3 800,00	3 200,00	2 800,00	2 400,00	2 040,00
3 900,00	3 300,00	2 900,00	2 500,00	2 120,00
4 000,00	3 400,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00

At enhver højere Jndtægt er det skattefri Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Jndtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Jnd-

23 Decbr. tægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal.

Salder Indtægtssummen midt mellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavel som udenlandske Interessentskaber gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne² efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de December 1899.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

23 Decbr.

Kongelig Kundgjørelse

angaaende Afgift til Statskassen af stempelpligtige Dokumenter samt stemplede Spillekort for Tiden fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Saa som Stortinget under 24de November d. A. har fattet Beslutninger angaaende Afgift til Statskassen af stempelpligtige Dokumenter samt stemplede Spillekort for Tiden fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 af saadant Indhold:

1. Af de i Lov om stemplet Papir af 9de August 1839 § 2 og Tillægslov af 11te April 1885 § 8 omhandlede Dokumenter samt af Dokumenter, der er stempelpligtige uden Hensyn til deres paalydende Beløb, svares Stempelafgift til Statskassen fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 efter den for indvarende Budgettermin gjældende Stempeltarif.

2. Fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 skal Afgiften til 23 Decbr. Statskassen af stemplede Spillekort erlægges med 60 — sexti — Ore af hvert Spil.

Saa ville Vi herved naadigst befale disse Beslutninger bragte i Udpøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de December 1899.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

1899.

Udgiver: E. R. Wegmann.

Udgiver: E. R. Wegmann.

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri. Kristiania.